अथ च तस्माडुभयथापि हि कर्मास्मिन्नात्मनः संसारावपनमुदाहरन्ति ॥२३॥

मुक्तस्ततो यदि बन्धाद्देवदत्त उपाछिनत्ति तस्मादपि विष्णुमित्र इत्यनवस्थितिः ॥२४॥

क्वचिच्च शीतवाताद्यनेकाधिदैविकभौतिकात्मीयानां दशानां प्रतिनिवारणे ऽकल्पः ।

डुरन्तचिन्तया विषण्ण आस्ते ॥२५॥

क्वचिन्मिथो व्यवहरन् यत् किंचिद्धनमन्येभ्यो वा काकिणिकामात्रमप्यपहरन् यत् किंचिद्वा विद्वेषमेति वित्तशाठ्यात् ॥२६॥

अधन्यमुष्मिन्निम उपसर्गास्तथा सुखडुःखरागद्वेषभयाभिमानप्रमादोन्मादशोकमोहलोभमात्सर्येर्ष्यावमानक्षुत्पिपासाधिव्याधिजन्मजरामरणादयः ॥२७॥

क्वापि देवमायया स्त्रिया भुजलतोपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानः ।

यद्विहारगृहारम्भाकुलहृदयस्तदाश्रयावसक्तसुतडुहितृकलत्रभाषितावलोकविचेष्टितापहृतहृदयः ।

आत्मानमजितात्मापारे ऽन्धे तमसि प्रक्षिणोति ॥२८॥

कदाचिदीश्वरस्य भगवतो विष्णोश्चक्रात् परमाणवादिद्विपरार्धापवर्गोपलक्षणात् परिवर्तितेन वयसा रंहसा हरत आब्रह्मतृणास्तम्बादीनां भूतानामनिमिषतो मिषतां वित्रस्तहृदयः ।

तमेवेश्वरं कालचक्रनिजायुधं साक्षाद्भगवन्तं यज्ञपुरुषमनादृत्य ।

पाषण्डदेवताः कङ्कगृध्रवककरटप्राया आर्यसमयपरिहृताः सांकेत्येनाभिधत्ते ॥२९॥

यदा तु पाषण्डिभिरात्मवञ्चितैस्तैरुरु वञ्चितो ब्रह्मकुलं समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादिश्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्य आराधनमेव